

Άρθρο του Αλέκου ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗ

επικεφαλής της ΔΑΣ και Ά μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ

Την Παρασκευή 12 Γενάρη πραγματοποιήθηκε από Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα 24ωρη απεργία σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. **Η απεργία είχε ως βασικό αίτημα να πάρει πίσω η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ το πολυνομοσχέδιο,** με το οποίο ουσιαστικά καταργεί το δικαίωμα των εργαζομένων στην απεργία και επιπλέον οδηγεί χιλιάδες λαϊκές κατοικίες στους πλειστηριασμούς για χρέη σε τράπεζες, εφορίες και Ταμεία.

Πέραν αυτών, στο βασικό περιεχόμενο της απεργίας ήταν να μη γίνουν ιδιωτικοποιήσεις σε Νερό, ΔΕΗ κ.ά., να μην καταργηθούν τα ΒΑΕ στους ΟΤΑ και στα νοσοκομεία, να μην απολυθούν και να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι του Δημοσίου, να μην αυξηθεί το ωράριο εργασίας των εκπαιδευτικών κ.ά.

Παρά τις επίμονες και επανειλημμένες προσπάθειες των δυνάμεων του ΠΑΜΕ και παρά το γεγονός ότι τα αιτήματα αυτά είναι «ζωής και θανάτου» για την εργατική τάξη και όλους τους εργαζόμενους, **τόσο η ΓΣΕΕ όσο και η ΑΔΕΔΥ αρνήθηκαν να κηρύξουν απεργία.** Κι αυτό τη στιγμή που αρκετές Ομοσπονδίες του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα είχαν ήδη πάρει απόφαση για απεργία.

Η απεργία αποτέλεσε απάντηση στη γενικευμένη αντιλαϊκή επίθεση

Η απεργία στους κλάδους και στους χώ ρους που κηρύχθηκε είχε επιτυχία, αποτέλεσε απάντηση στη γενικευμένη αντιλαϊκή επίθεση.

Η συμμετοχή στην απεργία και κυρίως η μεγάλη μαχητική απεργιακή συγκέντρωση στην Ομόνοια και το συλλαλητήριο που ακολούθησε, δείχνουν πως τα συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ είναι σε θέση να ξεπερνούν εμπόδια και δυσκολίες που βάζουν κυβέρνηση, κράτος και ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες τύπου ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ, για την οργάνωση της λαϊκής πάλης. Είναι σε θέση να φέρουν στο επίκεντρο των εξελίξεων και

της ταξικής πάλης τα πραγματικά λαϊκά προβλήματα και αιτήματα, που βάζουν στο ίδιο κάδρο των ευθυνών τόσο την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ όσο και τον στρατηγικό της εταίρο, τη ΝΔ, που από κοινού στηρίζουν το χτύπημα στο απεργιακό δικαίωμα και συνολικά την αντιλαϊκή επίθεση.

Φαίνεται πως ευρύτερα τμήματα εργαζομένων αξιοποιούν την πείρα τους και βγάζουν συμπεράσματα, ακουμπάνε στο ΠΑΜΕ και το εμπιστεύονται. Αποτυπώνεται η αποφασιστικότητα ενός σημαντικού μέρους του κινήματος να κινηθεί με τη γραμμή της σύγκρουσης και της Κοινωνικής Συμμαχίας, να μπει αποφασιστικά στον αγώνα για να αντιπαλέψει τα μέτρα - φωτιά για το λαό.

Αυτά είναι σημαντική παρακαταθήκη για τους αγώνες που θα ακολουθήσουν, είναι καλή βάση για το πέρασμα στη λαϊκή αντεπίθεση, για την πορεία ανασύνταξης του κινήματος.

Τα συνδικάτα και οι συνδικαλιστές που συσπειρώ νονται στο ΠΑΜΕ

πρωτοστάτησαν για την οργάνωση και την επιτυχία της απεργίας. Αξιοποιώντας κάθε πρόσφορη μορφή πάλης, προσπάθησαν να ενημερώσουν τους εργαζόμενους σε όλους τους χώρους δουλειάς, να οργανωθεί η απάντηση και η απεργία με σχέδιο, με Γενικές Συνελεύσεις, με συσκέψεις, με περιοδείες, ομιλίες, επιδιώκοντας έτσι να ανέβει ο ρόλος και η ευθύνη των πρωτοβάθμιων σωματείων στην οργάνωση της απεργίας, να γίνει το ίδιο το σωματείο κέντρο αγώνα.

Η κυβέρνηση προσπάθησε να παρέμβει στο περιεχόμενο αλλά και στη δυναμική της απεργίας, ωστόσο η προπαγάνδα της και οι παγίδες της αυτήν τη φορά δεν έπιασαν τόπο.

Στα αμαξοστάσια, στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στις συσκέψεις των εργαζομένων αποκαλύψαμε τα προκλητικά επιχειρήματα της κυβέρνησης, πως φέρνει στη Βουλή το απεργοκτόνο νομοσχέδιο δήθεν «για την ενδυνάμωση της δημοκρατικής λειτουργίας των πρωτοβάθμιων σωματείων» ή ότι οι πλειστηριασμοί στις λαϊκές κατοικίες είναι «ο αναγκαίος προπομπός της δίκαιης ανάπτυξης»!

Πώ ς η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ οργάνωσε την απεργοσπασία

Αφού η κυβερνητική προπαγάνδα έπεφτε στο κενό, τη βρώμικη δουλειά για λογαριασμό της κυβέρνησης και του συστήματος την ανέλαβαν «τα δικά τους παιδιά» στο συνδικαλιστικό κίνημα, η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ.

Να πώ ς στο Δημόσιο η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ (ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ) υπονόμει την απεργία, οργάνωσε την απεργοσπασία.

- Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ (ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ) αρνήθηκε την κήρυξη 24ωρης απεργίας. Αποφάσισε 15 μέρες πριν τα Χριστούγεννα μια 3ωρη στάση εργασίας, για την οποία, ακόμα και όταν προσδιορίστηκε τότε θα έμπαινε στη Βουλή το πολυνομοσχέδιο, επίτηδες σεργιανούσε από 'δω και από εκεί για μέρες, χωρίς να προσδιορίζει συγκεκριμένη ημερομηνία, ώστε να δημιουργούνται συγχύσεις, να μην μπορούν τα συνδικάτα να οργανώσουν την πάλη τους ενάντια στο απεργοκτόνο πολυνομοσχέδιο. Οι άνθρωποι είναι σε διατεταγμένη υπηρεσία. Τέτοια ξεφτίλα!

Είναι ζωντανά όσο και αυθεντικά τα ερωτήματα που έβαζαν εργαζόμενοι στους τόπους δουλειάς: «Για την απεργία χύθηκε αίμα, έπεσαν κορμιά, θυσιάστηκαν τα καλύτερα παιδιά της εργατικής τάξης, τι σόι συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι αυτές που κάνουν πλάτη σε νομοσχέδια που καταργούν την απεργία; Εκπροσωπούν αυτοί τα συμφέροντα των εργαζομένων;».

- Ήξερε η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ πως με αυτό το πολυνομοσχέδιο, πέραν των διατάξεων για την απεργία και τους πλειστηριασμούς, καταργούνται τα ΒΑΕ για τους ΟΤΑ και τα νοσοκομεία, ανοίγει ο δρόμος για την αύξηση του εργασιακού ωραρίου των εκπαιδευτικών, θεσμοθετείται η απόλυση χιλιάδων συμβασιούχων στο Δημόσιο, αφού με βάση το πολυνομοσχέδιο θα απαγορεύεται η μετατροπή των συμβάσεων ΙΔΟΧ σε ΙΔΑΧ. **Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ λοιπόν ήξερε για το έγκλημα και παρ' όλα αυτά έκανε πλάτες!**

- **Για το έγκλημα ήξεραν και κάποιες ηγεσίες μεγάλων Ομοσπονδιών**, όπως αυτές της

ΠΟΕ - ΟΤΑ

και της

ΠΟΕΔΗΝ

, και

παρ' όλα αυτά κινήθηκαν στην ίδια γραμμή της απεργοσπασίας

με αυτήν της ΑΔΕΔΥ. Ο μεν πρόεδρος της ΠΟΕ - ΟΤΑ τη μέρα της απεργίας προτίμησε να κόβει πίτα στη Νίκαια, η δε ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ, που όλο το προηγούμενο διάστημα είχε ξεσαλώσει με τις αλογοδρομίες και τις κοκορομαχίες με τον Πολάκη, τώρα ήταν παντελώς εξαφανισμένη. Δεν βρήκε ούτε «γαίδαρο σαμαρωμένο» για να κάνει την εμφάνισή της. Τώρα στον Πολάκη έκανε πλάτες. Στην ίδια γραμμή πλεύσης με την ΑΔΕΔΥ κινήθηκαν και οι

ΔΟΕ - ΟΛΜΕ.

- Αν είναι όμως κάτι που ξεπερνά τα όρια του κυβερνητικού συνδικαλισμού είναι αυτό: **6**

Νομαρχιακά Τμήματα της ΑΔΕΔΥ

(Σέρρες, Εύβοια, Χίος, Σάμος, Λήμνος, Κέρκυρα)

ζήτησαν από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ να τους καλύψει με 24ωρη απεργία ή 3ωρη στάση εργασίας στις 12 Γενάρη.

Πρόκειται για πάγια πρακτική του συνδικαλιστικού κινήματος στο Δημόσιο. Παρ' όλα αυτά, **η πλειοψηφία της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ (ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ) αρνήθηκε να δώ σει συνδικαλιστική κάλυψη!**

Πού ακούστηκε αυτό; Συνδικάτο να μην καλύπτει συνδικάτο στο νόμιμο και συλλογικό του αίτημα για απεργία! Οι άνθρωποι ξεπέρασαν ακόμα και αυτό το απεργοκτόνο πολυνομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ. Τέτοια διάταξη θα ζήλευε να βάλει στο πολυνομοσχέδιο ακόμα και η κυβέρνηση. Είναι φανερό ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα γενικευμένο σχεδιασμό, ώστε να μην μπορεί να πάρει το πρωτοβάθμιο σωματείο απόφαση για απεργία. Κυβέρνηση και κεφάλαιο με αυτές τις ηγεσίες σε ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ κοιμούνται ήσυχοι. Δεν είναι καθόλου υπερβολή, λοιπόν, να πούμε ότι αποτελούν την ντροπή του συνδικαλιστικού κινήματος. Οχι μόνο δεν κήρυξαν απεργία, αλλά έβαλαν εμπόδια για να πραγματοποιηθεί, οργάνωσαν την απεργοσπασία, λειτούργησαν ως το μακρύ χέρι της κυβέρνησης, ως τμήμα του κρατικού μηχανισμού στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η στάση τους δεν είναι τυχαία...

Η στάση αυτή της ΑΔΕΔΥ, που είναι πράξη εχθρική απέναντι στο συνδικαλιστικό κίνημα και τους εργαζόμενους, δεν είναι ούτε τυχαία ούτε πρόσκαιρη και ασφαλώς δεν θα μείνει αναπάντητη.

Από τη στιγμή που η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ (ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ) προσδοκά το 2018 να είναι χρονιά ορόσημο για την καπιταλιστική οικονομία και κερδοφορία, πορεύεται κάτω από τη σημαία της ΕΕ, στηρίζει τον πυρήνα της αντιλαϊκής πολιτικής, τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στο Δημόσιο, τον «Καλλικράτη», τη στρατηγική της ανταγωνιστικότητας, την αντιδραστική «αξιολόγηση» στο Δημόσιο κ.ά., είναι επόμενο στις κρίσιμες στιγμές να στηρίζει τις στρατηγικές επιλογές της εκάστοτε συστημικής - αντιλαϊκής κυβέρνησης.

Χρόνια τώρα, η ΑΔΕΔΥ κινείται σε αυτήν τη γραμμή και εδώ ακριβώς βρίσκεται η ουσία της κρίσης του συνδικαλιστικού κινήματος. Μόνο που τώρα πέταξε κάθε φύλλο συκής, ξεπέρασε ξεδιάντροπα κάθε όριο.

...και δεν θα μείνει αναπάντητη!

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με αυτήν την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα και με αυτές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες. Είναι μέρος του προβλήματος. Η συζήτηση για το τι κίνημα έχουμε ανάγκη πρέπει να γίνει σήμερα, τώρα, μαζί με την οργάνωση της πάλης.

Οι εργαζόμενοι και στο Δημόσιο έχουν ενιαίο καθήκον. Μαζί με τον αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, ταυτόχρονα πρέπει να διεξάγουν αγώνα για την απαλλαγή τους από αυτές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Αυτό αποτελεί βασική προϋπόθεση για να ανασάνει το κίνημα, να σηκώσει κεφάλι, να συσπειρώσει όλους τους εργαζόμενους.

Είναι όρος για την ανασύνταξη και την αντεπίθεση του κινήματος, τη μαζικοποίηση των αγώνων, τον προσανατολισμό ενάντια στα μονοπώλια και το κράτος τους.

Τώρα πρέπει να αξιοποιηθεί η μάχη των αρχαιρεσιών σε όλα τα Σωματεία και τα Συνέδρια των Ομοσπονδιών.

Το έγκλημα που διέπραξαν πρέπει να το πληρώσουν ακριβά. Να ξεμπερδεύουμε με αυτές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες. Ούτε μια ώρα χαμένη. Κλιμάκωση της πάλης εδώ και τώρα.

Τις επόμενες μέρες να δυναμώσει η λαϊκή πάλη και πίεση στην κυβέρνηση. Να συγκρουστούμε με την αντιλαϊκή πολιτική, ενάντια στο πολυνομοσχέδιο και όλα τα μνημόνια, τη φοροληστεία, τους πλειστηριασμούς, τα μέτρα εξόντωσης του λαού και ταυτόχρονα να κάνουμε καθαρή την απόφασή μας ο αγώνας αυτός να φτάσει μέχρι τέλους, μέχρι την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Να πώ ς στο Δημόσιο η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ (ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ) υπονόμεισε την απεργία, οργάνω

Συντάχθηκε απο τον/την Α.Σ.Ε.-ΠΑΜΕ

Τρίτη, 16 Ιανουάριος 2018 19:37 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 01 Ιανουάριος 1000 02:00

Εννοείται ότι ο αγώνας για την κατάργηση στην πράξη του πολυνομοσχεδίου θα είναι στην ημερήσια διάταξη και εννοείται ότι τα Συνδικάτα θα παίρνουν τις αποφάσεις τους για απεργία όπως τις έπαιρναν και μέχρι τώρα.

Αν θέλει η κυβέρνηση να αναμετρηθούμε, τα ταξικά Συνδικάτα είναι εδώ. Εμείς ούτε τα διπλώσαμε, ούτε κουκούλες φοράμε!

Ας κρατήσουν, λοιπόν, οι χοροί!

Αναδημοσίευση από την εφημερίδα "Ριζοσπάστης"
16 - 1 - 2018